

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

AZ ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

V/4. szám
2011. április

Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek 2011. április 8-án plébániánk vendége volt. A leányváriaknak küldött jókívánságait örömmel közöljük:

Áldott húsvét a leányváriaknak!

Krisztus feltámadását ünnepeljük. A virágzó tavasz tüntet az évszakok határain. A természet Isten kegyelmét hirdeti. Krisztus feltámadása a világ mindenre megértésének kulcsa. Töltsd szíved a hitetvéssel, mint aminél gondolkodj magunkat; örökre és határtalan boldogságra kapunk megújítást, mert Isten végülénül szeret minket.

Akkor hit nélkülünk mi is tévelygünk és keserűen gyászunk! Engedjük meg az önmagunkat, családunkat, egész közösségünket! Ettől már földi életünk is beropogja a húsvét örök fényébe.

Ezt kívánom leányvár egész közösségének!

Erdő Péter
bíboros, prímás, érsek

Áldott Húsvétot a leányváriaknak!

Krisztus feltámadását ünnepeljük. A virágzó tavasz túlmutat az évszakok határain. A természet Isten kezenyomát hordozza. Krisztus feltámadása a világmindenség megértésének kulcsa. Többre szól a hivatásunk, mint aminek gondoljuk magunkat: örökre és határtalan boldogságra kaptunk meghívást, mert Isten végtelenül szeret minket.

Akkor hát nézzünk mi is tisztelettel és szeretettel egymásra! Értékeljük önmagunkat, családjunkat, egész közösségünket! Ettől már földi életünket is beragyogja a Húsvét örök fénye.

Ezt kívánom Leányvár egész közösségének!

*Erdő Péter
bíboros, prímás, érsek*

Az emmauszi tanítványok

Valahányszor elolvasom az emmauszi tanítványok történetét (Lukács evangéliuma 24, 13-35) mindig találok benne új üzenetet. Ebben az évben az tűnt fel, hogy milyen jelentősen befolyásolja látásmódunkat az éppen aktuális hangulatunk. Jézus odaszegődik a két búslakodó tanítvány mellé, ők mégsem ismerik meg. „Szemüket akadályozta valami, hogy fel ne ismerjék.” (Lk 24, 16)

Hozzájuk hasonlítunk, amikor csüggedtek, szomorúak, kedvetlenek vagyunk. Ilyenkor a fényes Napot is sötétnek látjuk. Minden kátyút megtalálunk, minden kőbe belebotlunk és csak rosszindulatú emberekkel találkozunk. Ha megszólal a telefon, „már megint zaklatnak”, ha nem szólal meg, akkor „minket már mindenki elfelejtett”. A rózsának csak a tövi-seit vesszük észre.

Ha ellenben jókedvűek, vidámak, elégedettek vagyunk, felfedezzük az ibolyát a kerítés tövében, karfiolt és bárányokat látunk sötét felhők helyett. A félig töltött pohár majdnem tele van, a szomszéd füstje nem csípi a szemünket. Ilyenkor megcsodáljuk az igényes faragást azon a kapun, amelyet máskor dühösen csapunk be magunk mögött. Ilyenkor Jézussal találkozunk minden emberben.

Az emmauszi tanítványok története segít bennünket abban, hogy borús hangulatunk ne húzzon fátyolt szemünkre. Lelkünk romos ál-

lapotában is létrejöhet a felemelő találkozás. Erről tesz tanúságot Ady Endre Az Úr érkezése című versében:

„Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelet az Isten.”

Kleofás és társa menekülnek a szenvedés helyétől. Szeretnék elfelejteni mindazt, ami Jézussal – és így velük is – történt Jeruzsálemben. Ne kelljen feldolgozni a gyászt, ne kelljen újra talpra állni. Szeretnék az egész „battyút” otthagyni.

Hányszor eszünkbe jut nekünk is: legszívesebben otthagynánk a szobánkat, mert nagy a rendetlenség benne, otthagynánk a telket, mert gazban áll az egész. Otthagyni a munkahelyet, mert nagy a könyöklés és az irigység, az iskolát, mert szigorúak a tanárok és kiállhatatlanok az osztálytársak, a családot, az egyházköziséget.

Jézus azért szegődik mellénk, hogy emlékeztessen arra: Nem ez a megoldás. Térjetek vissza és tegyetek tanúságot arról, hogy van élet a csalódások után! Van élet a kudarcok és veszteségek után. Van élet a bukások és bűnök után. Van élet a halál után.

Feldhoffer Antal
plébános

Egy leányvári régmúlt húsvéti népszokás

Bálint Sándor Karácsony, húsvét, pünkösd c. néprajzi gyűjteményében az alábbi szép sorokban emlékezik községünk egykori jeles eseményére: az Emmaus-járásra (Emmausgehen).

Leányvár német népe húsvét vasárnap kora reggel, szóltanul szokott a Kálváriára felmenni, ahol mindenki a dicsőséges olvasót imádkozza magában. Ugyanakkor a legények, szintén szó nélkül kilovagolnak a mezőre, hogy a húsvéti harmat (Ostertau) használjon nekik és a lovaiknak.

Ez nyilván a húsvét hétfői Emmaus-

hagyományból került elő.

Bonomi Jenő, a Buda-környéki sváb települések neves folklórkutatója, több közeli község sajátos böjti szokásait is összegyűjtötte. Íme, egy csokorra való a gyűjteményéből:

A piliscsabaiai a Kálvária-hegyen, a húsvéti harmatban a szent sebek tiszteletére öt Miatyánkot és Hiszekegyet imádkoznak.

A solymáriak a harmatban mosakodnak a szent hajnalon, hogy ne legyenek szeplősek és betegek.

A pilisborosjenőiek e napon hajnalban mezít-

láb jártak a harmatos réten.

Az Emmaus-jarást már Lukács Evangéliuma is megemlíti. E szép hagyományos ünneplést a betelepült őseink hozták magukkal, de új hazájukban, országunkban is ismert volt a húsvéti jeles szokás. A történet szerint Jézus két tanítványa Jeruzsálembe indulva, útközben megpihen Emmausban, ahol a hozzájuk csatlakozott idegen személyében a vacsorai kenyérelosztásból felismerték a feltámadott Jézust.

A hajnali harmatos csend is fontos eleme az ünneplésnek. A csend a lelki elmélyülést, a zárkózottságot, a gyász szomorúságát is jelképezi, ahogyan a nagybőjti időszak néma hangjai és a csendes mise is erre utal. Az egyházi liturgiának is fontos része a *szent csend*.

A régi szántó-vető ember, amikor a búzát kézzel szórta a magágyba, szótlanságában még az üdvözlő köszönést sem fogadta. A csend, a szótlanság alapvető feltétele a fontos dolgoknak.

A józsefáttilás csend az éhes parasztember étkezésének szentséges áhítatát fokozza. *Egészséges még jó paraszttüdővel / szívják, rágiák a port, szénaszagot / és csak esznek, esznek nem beszélnek, esznek* - olvashatjuk Éhség c. költeményében.

A középkori konyhákban kioltották a tüzet, és napi egyszeri hideg étellel egészen a feltámadás napjáig szigorú böjtöt tartottak.

A hagyományos húsvéti locsolkodás is sok szép népi rigmusunkban a feltámadás örömére emlékeztet. A Hölgyek bátorítására álljon itt egy szép strófa Bálint Sándor rábaközi gyűjtéséből. Ott húsvét keddjén az Asszonyok locsolkodtak.

Kanyarodik már a Nap / Keljenek fel az urak / Krisztus felkelt sírjából, / a halál hatalmából. / Megmosta lelkünket, / megváltott bennünket. / Illat száll el sírjából / Drága koporsójából /.

Az 1950-es években, az iskolák államosítása után a politika a szép húsvéti locsolóversekbe is beletenyért. Virág Ferenc, a tiszaháti néptanító egy szocreál strófát is lejegyzett, amelynek betanítását a Békés megyei tanács rendelte el a megye iskoláiban. Íme, a húsvéti „jóki-

vánságokat” halmozó csaszttuska: */Köszönteni jöttem az egész családot: / Békességes boldog húsvétot kívánok! / A jó egészségük soha el ne fogyjon! / Vidám munkakedvük mindig megmaradjon./ Még csak azt kívánom, ne is tudnék szebbet: / Vigyék győzelemre az 5 éves tervet. / Erős legyen hazánk, erős, mint a népünk. / Éljen a mi Pártunk, éljen a vezérünk! / Bizony, kedves fiatalok, ezt is megélte a ma idősebb nemzedéke.*

Búcsúzóul a fiúknak is álljon itt egy szép árapataki igazgyöngy:

/ E nap derültével jó reggelt kívánok / Húsvét másodnapját köszönteni járok. / Melyen ősi szokás szerint virágokat / Vízrel felüdítik a hervadozókat / Én is Betlehemből hozva ezen vizet, / Virágjokat öntni kérek engedelmet /.

Múltidéző húsvéti emlékezésem nem lenne teljes az ünnepi jókívánságok nélkül.

Szerkesztőségünk minden kedves Lakótársunknak, Olvasóinknak Kellemes Húsvéti Ünnepeket kíván. A lányoknak, asszonyoknak sok locsolót, a fiúknak sok piros tojást, az idősebbeknek pedig szeretteik körében a húsvét békességes csendjét kívánjuk.

Leányvár, 2011. húsvét havában

Dr. Szakmár János

Gyerekeknek - Locsolkodni vagy nem locsolkodni?

A húsvéti öntözés eredete még nem egészen tisztázott. Mindenesetre keresztény hagyományok is szövődnek bele, hiszen hajdan a vízbemerítéssel, leöntéssel történő keresztelés húsvét táján volt. Amikor az egyház már az esztendő bármelyik napján keresztelt, az ősi gyakorlatot a nép tartotta fenn, és a maga sajátos szemlélete és igényei szerint alkalmazta. A gyermekek locsolkodása szagos vízzel, rövid versikék kíséretében, adománykérés céljából újabb keletű, városokon is ismert szokás.

E régi hagyomány azonban nemcsak kis falukból, hanem – úgy gondolom – általánosan kezd eltűnni. Pedig valószínűleg mindenki őrizget magában kedves húsvéthétfői emlékeket, melyekre szívesen emlékszik vissza. Utólag különösen megmosolyogtatóak lehetnek azok a locsolkodások, amikor a lányokat még egy vödörnyi hideg vízzel ugrasztották ki a legények az ágyból ezen a reggelen.

Hogy ezt a sok-sok éves múlttal rendelkező szokást ne hagyjuk teljesen elveszni, minden kis fiúcskát és nagyobb legényt arra biztatunk, hogy húsvéthétfő reggelén látogassatok el lány rokonaitokhoz, barátaitokhoz, osztálytársaitokhoz, akik egészen biztosan szebbnél szebbre festett hímes tojásokkal és finom süteménnyel fognak benneteket várni!

És egy kis segítség, ha nem tudjátok, milyen verset is mondjatok a lányoknak:

*Korán reggel felébredtem, messze-
messze jártam,*

*Tündérország kiskertjéből rózsavi-
zet hoztam.*

*Na, te kislány, megöntözlek, ma
van húsvét napja,*

*Tündököljön a két orcád, mint a pi-
ros rózsa.*

*Az illatos rózsavíztől megnőnek a
lányok,*

*Zsebemben is elférnek a piros tojá-
sok,*

*Jó reggelt, jó reggelt,
Kedves liliomszál,
Megöntözlek rózsavízzel,
Hogy ne hervadozzál.*

*Kerek erdőn jártam,
Piros tojást láttam,
Bárány húzta rengő kocsin,
Mindjárt ideszálltam.
Tessék hát rózsavíz,
Gyöngyöm, gyöngyvirágom.
Hol a tojás, piros tojás?
Tarisznyámba várom!*

*Válaszvers lányoknak;
Köszönöm, hogy köszöntöttél,
Rózsavízzel megöntöztél.
En is köszöntelek Téged,
Tojás lesz a fizetséged.
Akí adta, ne feledd,
És a tojást el ne ejtsd!*

Milyen frizura lenne praktikus egy borzas fej rendbetételéhez, avagy hogyan vélekedik községünk helyzetéről Misikné Lóczy Irén, fodrászmester képviselők?

A szép frizurák egyik községi műhelye az Ibi fodrászat, ahogy a község többsége ismeri Misikné Lóczy Irén fodrászműhelyét. Ibolya kedvelt fodrászata többnyire a teljes nyitvatartási időben látogatott, és amolyan kisebb állandó falufórum is.

Az „Én most itt magának elmondom” kezdetű beszélgetések általánosak a frizurák időigényes készítése közben. „Benne vagyok a falu életében”- fogalmazza Ibolya.

Szinte alig van olyan civil kezdeményezése a falunak, amelyből ne venné ki részét.

A falunapoknak, a nagycsaládosok sikeres egészségnapjainak, a német kisebbségi önkormányzat rendezvényeinek állandó, agilis résztvevője.

A „közéleti fertőződés” a leányvári hagyományörző lakodalommal kezdődött 1998-ban, amikor olyan korhű frizurák készítését kérték tőle, amelyeket még neki is meg kellett tanulni.

Engler Györgyné, Náni néni mutatta meg, hogyan kell a szépen befont egykori leányvári hajviseletet elkészíteni. Még videofelvétel is készült a „továbbképzésről”. Gerli Józsefné, Lizi mama pedig megtanított a kikeményített szoknyák és kötények vasalására – „szóval úgy minden jött magától”. Szívesen csináltunk mindent, mert kedvünk telt gyermekeink örömeiben. A falunapra „50 fejet készítettünk el”- mondja a szakmai zsargonban. Reggel 8 órától bő délutánig tartott a sok fej szépítése. Ma már Csizmadia Edina, Gáspár Linda és Hajni lányom is avatott mesterei lettek a

szépítő igyekezetnek.

A szakmai bevezető után a képviselői munkába való bekapcsolódásának körülményeiről érdeklődöm.

Amikor Tóth János első polgármesteri kampánya folyt, megkeresett, és felvetette a képviselő-jelöltség gondolatát. Nehezen vállalkoztam a feladatra, de az ismételt kérésre és környezetem agitációjára végül is „kötélnek álltam”.

Nem értettem a közigazdasághoz, de üzletemet vezettem, így munkám révén sok emberrel volt kapcsolatom,

és az ő felvetéseiket, gondjaikat jól értettem. Az újszerű feladatok kihívásai számomra nem voltak egyszerűek. Az első testületi üléseken döntenem kellett a Kálvária-dombi lakópark kialakításának kockázatos kérdésében. Meg kellett ismerkednem a milliós nagyságrendű felújítások döntési felelősségével. Kezdetben még községünk pénzügyi helyzete is jobb volt a mainál. A civil szféra önként vállalt közösségi munkájának sikerélményei jó alaphelyzetet teremtettek képviselői munkámhoz.

Az első időszak képviselő-testületi döntései többnyire egyhangúak voltak, azok pénzügyi előkészületei is meg voltak. Az első disszonáns hangok akkor jelentek meg, amikor azok végkifejleteként Csobán Zoltán és Hanzelik Gábor képviselő-társaim lemondtak a pénzügyi bizottsági tisztségükről. Az alapkonfliktust a szűkülő pénzügyi források és a változatlanul nagyvonalú gazdálkodás ellentmondásai és feszült-

ségei okozták.

Az előző önkormányzati időszak utolsó heteiben az említett két képviselő-társammal együtt egy rendkívüli testületi ülés összehívását kezdeményeztük, amelynek a község gazdálkodási helyzetének megvitatása és az éves mérlegzárlat lett volna a napirendje. Ez az ülés azért ért véget 2 perc alatt, mert a képviselők többsége „nem ért rá eljőnni az ülésre”.

Ez a kezdeményezésünk már közvetlenül az elmúlt évi önkormányzati választásokat megelőző időszakban volt. A képviselő-testület megosztottá vált. Voltak, akiknek e kérdések fontosak voltak, s voltak, akiknek ez kevésbé tűnt annak.

Jó szándékkal mindkét alternatíva híveinek tehetnénk fel kérdéseket, de ezek ma már nem időszerűek. Mára igazolódott, hogy a túlköltekezés részben egy pazarló és szakszerűtlen gazdálkodás következménye, de egyúttal felvethető az is, hogy időben és megfelelő eréllyel hangzott-e el a változtatásra felszólító figyelmeztetés. A kialakult helyzet időszakában bevezetett központi takarékosági intézkedések csak hatványozták a helyi gazdálkodási gondokat.

A falu választói döntöttek, és választással bizalmat szavaztak az új képviselőknek. Új, agilis fiatalok kerültek a testületbe, akik - úgy tűnik - értik, hogy mit kell tenni a kialakult helyzetben. A falu lakói a kifelé vezető út kijelölését várják, és nem kíváncsiak a személyeskedésekbe torkoló vitákra.

A változásokra a legbeszédesebb adalék, hogy napjainkban a pénzügyi-bizottság ülései a leglátogatottabbak, ahol a bizottság tagjain kívül többnyire valamilyen képviselő is jelen van. Érvek, alternatívák, tervek fóruma a bizottság egy-egy ülése. Ibolya is hangsúlyozza, hogy sokat tanul a fiatal képviselők újszerű kezdemé-

nyezéseiből, általános tájékozottságukból.

Hosszú és nehéz munka vár a képviselőkre, de ha minden ideálisan alakul, a ciklus végére „kiegyenesedhet a helyzet” – véli Ibolya. A körjegyzőség tervezett kialakításával kezdetét vették a strukturális átalakítás fontos kérdései. E területen több milliós megtakarítások remélhetők.

Sok még a tennivaló. Visszatérően beszélnek a képviselők az információáramlás hiányáról.

Képviselőtársaim velem együtt nem kapnak naprakész tájékoztatást a munkájukhoz, és az a súlyos érv is megfogalmazódik, hogy az esetenkénti információk hiányosak, nem megbízhatóak.

Ibolya elmondja, hogy iskolánk gazdálkodásának átvilágítását kezdeményezve elkészült egy részletes belső ellenőri jelentés, amely elkészülte után egy hónap múlva került a képviselőkhöz, miközben jóváhagyták az iskola költségvetését. A késelelemre magyarázatot kérő ismételt képviselői kérdésekre nem volt meggyőző magyarázat.

A két szomszéd községgel létrehozott óvodai és iskolai intézményi társulás működéséről keveset tudnak a képviselők. Óvodánk vezetői állásának pályázatára hírből volt a pályázati kiírás, miközben azt sem értik, hogy a társulás másik óvodájában a vezetői pályáztatás nem szükséges. (Az időszakonkénti vezetői pályáztatást rendelet írja elő.)

Az is talányos számukra, hogy a tagintézmények vezetői miért nem vehetnek részt a társulás helyzetét tárgyaló vezetői egyeztetéseken.

Sok kisebb gond is napi feszültségek előidézője.

A községünkben is elszaporodó kóbor kutyák begyűjtése évente 100 ezres nagyságrendű kiadást jelent, miközben a szociális segélyre úgyszólván csak fillérek ma-

radnak. (Az elmúlt év karácsonya előtt 20 ezer (!) forintot oszthatott szét a szociális bizottság.)

Talán ez is adalék ahhoz, hogy jobban figyeljünk környezetünk rendetlenkedőire és szemetelőire, mert az általuk okozott többletköltségekkel mindannyiunkat megrövidítenek.

Évi 1 millió forint a község hiteleinek kamatköltsége. El kellett adni a polgármesteri hivatal személyautóját, mert fenntartása nem volt gazdaságos. Felmerült templomunk díszkivilágításának szükségessége is, de van remény az „elsötétedés” megszüntetésére.

A helyi képviselő-testületi ülések televíziós közvetítését biztosítani kívánjuk, de szükség lenne egy nagyobb teljesítményű kamerára. A vasárnap délutáni falutévés vetítések anyagait magam gyűjtöm. Segítőim között sorolhatom Polgármesterünket, Gáspár Tibort, Dr. Hargitai Zoltánt és feleségét, Ildit, illetve időnként mások is rendelkezésemre bocsátják saját felvételeiket. Szívesen végzem az időigényes, önként vállalt feladatot, mert az emberek kíváncsian várnak egy-egy többnyire retrospektív közvetítést.

A művelődési otthonunk rendezvényeinek előkészítésében, szervezésében a Szociális és Kulturális Bizottság elnökeként is részt veszek. Művelődési otthonunk vezetője, Pócsföldiné Éva minden törekvésünkben jó partner. Olyan feladatokat is vállal, amelyek másokra tartoznának (pl. az iskolások nyári napközis tábora). Együtt igyekezünk azon, hogy a Művelődési Ház felújítására beadott pályázatunkban végre már szülessen egy számunkra kedvező döntés.

Az elnyúlt beszélgetésünk befejező részében a Leányvári Újság is szóba kerül. Minősítéséhez egy adalék: *Fürné Vancsik Valéria segítségével többen tervezzük,*

hogy egy kirándulás keretében megtekintjük Kiscsév pusztát. Kíváncsiak vagyunk, hogy hogyan néz ki a mai Kiscsév puszta, ahol egykor Simon Sándor cselédévei telek, amelyeket az újságból ismertünk meg.

Együtt konstatáljuk, hogy a közelmúltbeli, határidős újság-előfizetési mód életszerűtlen, túlbürokratizált volt. Miért kellett az idősebb embereknek a polgármesteri hivatalba elmenni és személyesen befizetni az 500 forintos éves előfizetési díjat? – merült fel a riport készítőjében. Ha már az olvasók is részt vállalnak a költségekből, érdekükben az újság ügye is megérdemelne egy egyeztetést.

A summázó búcsúmondatok optimisták: *”Van kibontakozási lehetőség, de ehhez mindenkire szükség van”* – fogalmazza a Képviselő-asszony.

Ibolyának és képviselő-társainak közös erőfeszítéseikhez sikereket kívánunk, mert ez alapvető feltétele annak az egészséges, kezdeményező közéleti aktivitásnak, amely községünkre mindig is jellemző volt, és amelynek személyében egy lelkes alakítója maradt napjainkig.

Leányvár, 2011. április 4.

Dr. Szakmár János

Óvodai beíratás a 2011/2012-es nevelési évre

Időpont:

2011. április 26. (kedd) és április 27.
(szerda) 8⁰⁰-16⁰⁰-ig

Hely:

PÁIÓBK Óvoda Kindergarten Leinwar
2518 Leányvár, Erzsébet utca 46-48.

A beíratáshoz szükséges iratok:

- a gyermek születési anyakönyvi kivonata
- a gyermek lakcím-kártyája
- a gyermek TAJ száma
- igazolás a gyermekorvostól, hogy a gyermek egészséges, közösségbe felvehető és valamennyi kötelező védőoltásban részesült
- valamennyi orvosi szakvélemény, ha a gyermeknek tartós betegsége, fejlődési rendellenessége van, vagy sajátos nevelési igényű (SNI) gyermek

Azokat a gyermekeket, akik 2011-ben töltik be 5. életévüket és eddig még nem jártak óvodába, őket kötelező óvodába íratni. A gyermekek 3. életévük betöltésétől járhatnak óvodába.

Felvehető a 2,5 éves gyermek is az óvodába, ha minden 3. életévét betöltött és óvodába jelentkező helyi gyermeket fel tudott venni az óvoda, és ezen felül van még üres férőhely, feltéve, hogy a gyermek helyi lakos és szülei mindketten igazoltan dolgoznak.

A 2011/2012-es nevelési év 2011. szeptember 01-én kezdődik.

Azokat a gyermekeket, akik már járnak óvodába, nem kell újra beíratni.

Sok szeretettel várunk minden új jelentkező gyermeket és szüleit!

*Kiss Lászlóné
tagóvoda-vezető*

Iskolai beíratás a 2011/2012-es tanévre

*Pilisi Általános Iskolák, Óvodák és Bölcsődék Közössége
Általános Iskola – Grundschule
2518 Leányvár, Erzsébet út 92.
Tel: 06-33-487-508 e-mail: grundschule@lcck.eu*

- diákigazolványhoz 600,- Ft, ill. 1 db igazolványkép (lehetőleg fekete-fehér)
- gyermek oltási könyve

2011/2012-es tanév első osztályos tanulói-
nak beíratása az iskolába:

2010. április 18. (hétfő) 08⁰⁰ – 16⁰⁰
2010. április 19. (kedd) 08⁰⁰ – 16⁰⁰

A beíratkozáshoz szükséges:

- óvodai szakvélemény
- gyermek születési anyakönyvi kivonata
- TAJ szám
- személyi igazolvány,
- lakcím igazolvány

Osztálytanító: Nádasdi Lászlóné Éva néni

Szeretettel várjuk a leendő első osztályos
gyerekeket!

*Nagyné Engler Zsuzsa
igazgatónő*

Kitelepítési emlékbeszéd, 2011. március 27.

*Főtisztelendő Úr!
Tisztelt Egyházközség!*

Szavaimat elsősorban azokhoz intézem, akiket bármilyen múltbeli vagy jelenlegi kötelek fűz szeretett községünkhöz, Leányvárhoz. De jelképesen szólok mindazokhoz is, akiket hatvanöt évvel ezelőtt olyan események sújtottak, amelyeknek következményeit igazából talán sohasem lehet kiheverni. Ám megfeledezni róluk méltánytalanság lenne mind az előttünk járó nemzedékek, mind pedig az utánunk jövők iránt.

Kedves leányvári honfitársaim! Mindannyiunk életében számos olyan mozzanat van – akár hosszabb eseménysor, de akár csak egyetlen villanás –, amelyre vagy örömmel, vagy szomorúsággal emlékszünk még hosszú-hosszú évek múltán is. És vannak olyan történetek is, amelyek egy közösség számos vagy mindegyik tagjának lelkében leülepednek, és emlékezetéből nem távoznak. Az ilyen események alkotják a közösségi vagy másként kollektív emlékezetet. Az emberi nemnek ez a különleges, megfoghatatlan jellemzője őriz meg sok-sok mindent a kései utódok számára is.

Ez történt azokkal az eseményekkel is, amelyek hatvanöt évvel ezelőtt jutottak osztályrészül a magyar haza német származású tagjainak, a sváboknak. A második világháborúban esett különféle és számos jogsértés után maradt ezekből még bőven a „békés napokra” is. Az emberi jogok egyik legkirívóbb megsértése, tudniillik a kollektív bűnösség soha semmivel sem igazolható alkalmazása sváb honfitársaink tíz- és százezreit tette földönfutóvá. A huszadik század közepén már kétszáz éve itt élő sváb közösség tagjai természetesen főleg a saját boldogulásért dolgoztak a mezőkön, a műhelyekben és a szénbányákban. És ezzel az egész ország sorsának előmozdításáért is szorgalmasan és kitartóan küzdöttek – ennek elle-

nére svábok sokaságát fosztották meg hazájától. Ezt a jogsértést szemérmesen kitelepítésnek nevezték, sőt a német hazába való visszatelepítésnek. Szépen hangzó, ám álságos beállítása a dolgoknak, hiszen két évszázad után már Leányvár, Budaörs, Vörösvár, Csolnok és még sok száz falu volt a fizikai haza, amelyet a megőrzött sváb nyelv és kultúra tett valódi otthonná. Az 1946 januárjában indult és még 1948-ban is tartó „kitelepítés” valójában elűzetés volt. A német történeti és politikai szóhasználat nevén is nevezi az eseményt: *Vertreibung*, vagyis kiűzés.

Hölgyeim és uraim! Tudjuk, hogy szüleink és nagyszüleink közül a legtöbben nem akartak elmenni, hiszen nem értették, hogy miért kellene elhagyniuk házukat, földjüket, műhelyüket vagy a bányákat, ahol közülük számosan dolgoztak. De a második nagy háború győztese által meghozott ítélet 1945 nyarán a németországi Potsdamban megszületett. És bár voltak tisztességes emberek a korabeli magyar politikai színtéren, akik ellenezték a jogtalanságot, erősebbek voltak azok, akik lelkesen és kíméletet nem ismerve vették birtokba azt, amit nem ők építettek, nem ők műveltek meg.

Súlyos teherterhelés volt az elűzöttek számára, hogy be kellett szállni a tehervagonokba, s el kellett indulni az ismeretlenbe. De legalább akkora teherterhelés volt az is, hogy családok, rokonságok szakadtak szét, és aki itt maradt, saját hazájában jó ideig másodrangú állampolgárrá vált. Ennek egyik legsúlyosabb megnyilvánulása az volt, hogy a svábok nyilvános helyen nem merték anyanyelvüket használni, mert tartottak a rossz következményektől.

De élni kellett, és megtanultak élni az új körülmények között: szorgalmasan dolgozva azon a poszton, ahova a gondviselés állította őket. És gyarapították az országot is, bízva a régi mondásban: az idő minden sebet begyó-

gyít. Igen, ez bizonyára így is van, de megfeledkeznünk a hat és fél évtizeddel ezelőtti történekről nem szabad. Hiszen a múlt ismerete nélkül saját magunkat sem ismerjük. Így hát illő módon emlékeznünk kell 1946. március 24-re: arra a vasárnapra, amelyen fél 12-kor templomunk fájdalmasan zengő harangjai bú-

csúztatták testvéreinket.

Tisztelt egybegyűlte! Bízom abban, hogy mindazok, akik 1946-ban szenvedő alanyai voltak az igazságtalanságnak, lelkükben megbékeltek, s a végső megbocsátást az ellenük vétkezőknek a könyörülő Istenre bízzák.

Geehrte Leinwarer hier im Dorf und in Deutschland!

Wir gedenken in diesen Tagen der tragischen Ereignisse, die vor 65 Jahren das Leben dieser Dorfgemeinschaft tief erschütterten. Es gibt noch manche unter uns, die die schrecklichen Tage im März 1946 selber miterlebten. Es war die Zeit, als zahlreiche Mitglieder der Deutschen in Ungarn, oder wie es einfach heißt, der Schwaben, gezwungen wurden, ihr Haus und Vermögen, ihre Verwandten und Freunde zu verlassen. Kurzum: sie wurden ihrer Heimat beraubt. Der Grund dafür war ganz einfach: da sie einen Teil der sogenannten osteuropäischen Volksdeutschen bildeten, wurden sie als Urheber aller Grausamkeiten der 1940er Jahre in unserem Lande betrachtet. Es gab wohl Leute auch unter den Schwaben, die in jenen Jahren rechtswidrig handelten. Aber für die Verbrechen, die sie begingen, sämtliche Ungarndeutsche für schuldig zu erklären, war nichts anderes, als die schwere Verletzung der Menschenrechte. All das zählte ja nicht. Im Hochsommer 1945 wurde das Urteil in Potsdam bei Berlin gefallen: die Volksdeutschen müssen Ungarn verlassen und in ihre Heimat zurückkehren. Man könnte fragen: in welche Heimat hätten sie zurückkehren müssen? Damit wurde natürlich an Deutschland gedacht, aber konnte man dieses zerstörte Land damals noch die Heimat der Ungarndeutschen nennen? Es ist zwar das Abstammungsland unserer Gemeinschaft und auch unsere liebe Muttersprache verbindet uns mit diesem Land und mit dieser Kultur. Aber die Heimat ist dort,

wo das Heim, mein Heim zu finden ist. Das Heim bedeutet aber nicht nur das Haus oder die Wohnung. Das Heim steht gleich auch für die Familie und in weiterem Sinne auch für diejenigen, die dieselbe Sprache sprechen, die demselben Glauben, denselben Bräuchen folgen, d.h., für die kleineren oder größeren Gemeinschaften. In diesem Sinne war in der Mitte des 20. Jahrhunderts bereits seit zwei Jahrhunderten Leinwar, Wudersch, Tscholnok, Werischwar und hunderte andere Dörfer die Heimat unserer Landsleute. Doch mussten sich Hunderttausende auf den langen Weg in die unbekannte Zukunft machen und mussten Familienmitglieder und Freunde (und wohl nicht nur schwäbische Freunde) hinterlassen.

Es ist uns aus dem Protokoll, das am 24. März 1946, an jenem verhängnisvollen Sonntag aufgenommen wurde, bekannt, wie schwere Entwürdigungen die Vertriebenen erleiden mussten, bis der Deportationszug um halb zwölf abfuhr. Er schleppte ungefähr 860 Menschen mit sich: das war die Hälfte der Dorfbewohner, und dazu gehörten fast alle, die keine Bergleute waren.

Es kamen schwere Jahre sowohl für die Fortgegangenen als auch für die Zurückgebliebenen. Die Ureinwohner unseres Dorfes mussten lange Jahre das Schandmal der nicht bestehenden Schuld tragen. Aber das Leben musste weitergehen: unsere Eltern und Großeltern waren bestrebt, das Beste zu leisten, wo sie auch immer tätig waren. Die tiefen seelischen

Wunden sind dann langsam, aber gewiss nicht ohne Spuren geheilt. Um die gebührende Ehre all unseren Vorfahren zu erweisen und die bitteren, aber lehrhaften Erfahrungen des 24. März 1946 unseren Nachkommen weiterzugeben, müssen wir dieses traurigen Ereignisses gedenken – so lange es nur möglich ist. Gottes Gnade sei mit uns!

*Dr. Gerstner Károly
tudományos főmunkatárs, egyetemi docens*

Meghívó

**Sok szeretettel várunk
minden kedves vendéget**

2011. április 30-án, 15 órakor

Kultúrházunkban tartandó

Nyuszi után pörögve

táncos rendezvényünkre.

Fellépnek:

**Leányvári Óvoda,
Leányvári Általános Iskola első osztálya,
Leányvári Német Nemzetiségi Mazsola és Gyermek Táncsoport
és egy meglepetés gyermek táncsoport.**

A BELÉPÉS DÍJTALAN!

Leányvári Német Nemzetiségi Kulturális Közhatal

MEGHÍVÓ

2011. április 24-én, 20 órakor a
Kultúrházunkban tartandó

LOCSOLÓ BALRA

MUZSIKÁL
A
DIE SPATZEN

BELÉPŐ: 1000 Ft ASZTALFOGLALÁS: 30/277-40-61

SOK SZERETETTEL VÁR MINDENKIT
A

Leányvári Német Nemzetiségi Kulturális Közhasznú Egyesület

Ha május, akkor Egészségnap!

Idén **9. alkalommal, május 28-án, szombaton** rendez meg Egyesületünk a „**Mozdulj rá!**” **Családi Egészség- és Sportnapot**. Most is, mint eddig minden alkalommal, igyekszünk új vizsgálatokat, tanácsadásokat felkutatni, hogy az egészségmegőrzés ne csak elcsépelet szó legyen, hanem ténylegesen tegyünk is érte.

Természetesen idén sem feledkezünk meg a szórakoztatásról! Amíg a felnőttek az orvosokkal és a tanácsadókkal konzultálnak, az ifjúságnak és a gyerekseregnek sportprogramokkal, kézműves foglalkozásokkal és színpadi műsorral szeretnénk kedveskedni. A színpadon a **leányvári mazsorett**ek nyitják a rendezvényt, aztán fellép a **Bóbita zenekar**, a **Dunakanyar táncegyüttes** tüzes latin tánc és hastánc produkcióval, valamint a mentősöket is megkértük, hogy mutassák meg, hogyan kell ellátni égési sérülést, mi a teendő ide-

gen test félrenyelése esetén, illetve azt, hogyan kell valakit újraéleszteni.

A kisebbeknek ebben az évben is lesz **Manófalva**, az iskolásoknak **Dr. Bubó egészségügyi vetélkedő**t tervezünk, és korosztálytól függetlenül egész nap mindenkit vár a vízi csocsó, az óriáscsúszda és a trambulin.

Várjuk sok szeretettel május utolsó szombatján! Családjával együtt legyen Ön is a vendégünk!

Az egészségnapról bővebben honlapunkon olvashat: www.lena.hu.

LENA egyesület

Legyen a szívünk a szívügyünk!

Bizonyára mindenki tisztában van már azzal, hogy a mai kor legfőbb ellensége a stressz! Ezt halljuk nap mint nap a médiából, ezt mondja a háziorvosunk, a gyógyszerészek és ezt érezzük mi magunk is. A stressz egy alattomos „jóság”, ugyanis mikor már úgy gondoljuk, hogy minden rendben van az életünkkel, akkor is képes lecsapni. Főleg szívinfarktus formájában. S ami a legmegdöbbentőbb számomra, hogy sajnos most már a nők is a veszélyeztetett kategóriába tartoznak. Sőt, a nők számtalan esetben lábon hordják ki az infarktust, mivel a férfiakra jellemző tünetek nem is jelentkeznek náluk, illetve teljesen más formában. Ezért örültem meg egy olyan lehetőségnek, mely egyszerűen elvégezhető, nem kerül sok időbe, nem kerül sok pénzbe, viszont sokkal több információt tudunk meg szívünk állapotáról, mint egy hagyományos EKG vizsgálattal.

Ezt a vizsgálatot egy ún. VICARDIO készülékkel végzi el Klöczl György. A készülékről a SOTE Élettani Intézetének szakértői véleményében az alábbiakat olvastam (mindent szót persze nem értettem meg belőle, de a lényegét igen):

„A VICARDIO-készülékkel kvantitatívan mérhető EKG- és HRV-paraméterek kiváló egyezést mutattak a saját műszerekkel mért értékekkel ($CV = 5-10\%$; $r = 0,72-0,98$ a különböző paraméterekre). A szoftver felhasználóbarát, könnyen működtethető, egyértelmű utasítások alapján dolgozik. A VICARDIO-készülék újdonsága a szívportré. A szívportré formájában koncentráltan megjelenített információ segíti a vizsgálatot a kvalitatív értékelésben. A kvalitatív mutatókban jelentkező eltérések alapján további, szakorvos által végzett vizsgálatok javasolhatók. **Fentiek alapján a VICARDIO-készülék kiválóan al-**

kalmasnak tűnik a prevencióban történő felhasználásra, szűrővizsgálatok, illetve a munka-alkalmassági és foglalkozás-egészségügyi vizsgálatok végzésére.”

A vizsgálat menete röviden:

Véroxigén mérés és egy perces szív mérés után következik egy 8 perces gyengén pulzáló mágneses tér kezelés, amelynek következtében a vér által szállított oxigénszint 10-15%-kal növekszik, és olyan terhelést ad a szervezetnek, ezen belül a szívnek, ami egy 15 perces intenzív sétának felel meg. Ezután következik egy visszamérés.

Az eredmény egy színes, háromdimenziós portrén jelenik meg, mely láthatóvá teszi a páciens számára is a szívizom állapotát, ingerületvezetés folyamatát, valamint a vizsgált szív stressz-terhelésének intenzitását.

A vizsgálat eredményét azonnal megtudjuk, és még levetköznünk sem kell.

(Fentiekről bővebben olvashat a www.reso-magnet.fw.hu weboldalon.)

A vizsgálat költsége: 1.000.- Ft

A vizsgálat ideje: 2011. május 31. kedd (az Egészségnapot követő hét)

Helye: Leányvár, Védőnői szolgálat

Jelentkezni előzetesen az Ibi fodrászatban (487-209), valamint korlátozott számban az Egészségnapon lehet.

Éljen a lehetőséggel, legyen Önnek is szívügye a szíve!

Guttin Zsuzsa

Asztalitenisz

Február végén elkezdődött a tavaszi szezon a leányvári pingpongosok számára.

Az egyes csapat eddig összes meccsét imponáló magabiztossággal hozta. Kisbéren és Pilismaróton is sikerült revansot venni az őszi vereségek miatt. Így jelenleg a tabella második helyén állnak, és egy pont a lemaradásuk a kisbéri csapattal szemben.

A kettes csapat játéka is feljavult, és többször is közel álltak első bajnoki pontjuk megszerzéséhez. A klub színeiben bemutatkozott Bánffy Domokos és Szikora Ágoston is, akik először szerepeltek tét-

meccsen a csapatban.

Eredmények:

Leányvár I. – Leányvár II. 15:3
 Leányvár I. – Leányvár II. 15:3
 Leányvár I. – Mogyorósbánya 13:5
 Leányvár II. – Kisbér 6:12
 Leányvár I. – Kisbér 13:5
 Mogyorósbánya - Leányvár II. 14:4
 Pilismarót – Leányvár I. 15:3
 Vértesszőlős – Leányvár II. 11:7

Kiváló eredmény a Junior Magyar Bajnokságon

Siklóson rendezték a junior Magyar Bajnokságot a leányvári judosok kiváló teljesítménnyel szép sikert értek el.

Egyéni eredmények:

60 kg Szabó Frigyes - 1. hely, 57 kg Szabó Katinka - 2. hely, Willinger Ivett - 3. hely,
 Rábai Boglárka - 7. hely, 70 kg Zupkó Noémi - 2. hely, Makovics Roxána - 3. hely, 78 kg Nagy Annamária - 3. hely, 90 kg Rábai László - 5. hely, Vadas Dániel - 7. hely, 100 kg Szikora Kristóf - 7. hely.

Szabó Katinka Szarajevóban felnőtt EB kupán 3. helyezést ért el.

Diák Magyar Köztársaság Kupa

Nagyon jó környezetben, Mosonszolnokon rendezték a diák B korcsoport MKK kupát, ahol a leányvári judosok szép sikert értek el. A versenyzők mellett öt bíró és négy táblakezelő bíró működött közre Leányvárról a versenyen.

Nemzetközi Masters Magyar Bajnokság

Budaörsön kiváló körülmények között rendezték a Masters Nemzetközi Magyar Bajnokságot. A versenyen tizenegy ország versenyzői vettek részt. A leányvári judosok remek eredményeket értek el. Kiválóan versenyzett Pfluger Antalné, aki két korcsoporttal fiatalabb és egy súlycsoporttal nehezebb versenyzőt győzött le ipponnal.

Egyéni eredmények:

28 kg Veres Kinga - 2. hely, 60 kg Farkas Szilárd - 2. hely, 49 kg Tandi Alexa - 3. hely.

JUNIOR MKK

Budapesten, a BHSE csarnokában rendezték a JUNIOR MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KUPÁT, ami egyben válogató verseny volt, a leányvári versenyzők jó versenyzéssel szép eredményeket értek el.

Egyéni eredmények:

57 kg Szabó Katinka - 1. hely, 70 kg Zupkó Noémi - 2. hely, 78 kg Nagy Annamária - 2. hely, 57 kg Rábai Boglárka - 5. hely, 90 kg Rábai László - 3. hely, Vadas Dániel - 7. hely, 100 kg Szikora Kristóf - 4. hely, +100 kg Kerstner Róbert - 3. hely.

Felkészítők és szervezők: Pfluger Antalné, Kovács Ernő, Nagy József, Péntek Zoltán, Pócsföldi Gábor, Szabó Ferenc és Pfluger Antal.

Egyéni eredmények:

57 kg Pfluger Antalné 1. hely - F4-F6 korcsoport
 66 kg Zsifkovics István 2. hely - M6
 63 kg Polz Anita 3. hely - F2
 90kg Pócsföldi Gábor 3. hely - M5
 73kg Pfluger Antal 3. hely - M7

Pfluger Antal - SE elnök

ÖTVEN ÉS NEGYVEN ÉV A JUDOBAN

Pfluger Antal 1961-től judozik, az ötven éves munkáját MAGYAR JUDOÉRT arany fokozattal ismerték el.

1961-1971-ig a dorogi Bányász versenyzője, edzője. A szakosztály megszűnése után 1971-1990-ig az esztergomi Spartacus vezető edzője.

1990-től a Leányvár Judo SE elnöke edzője és szenior versenyzője. Több száz magyar bajnok nevelője. Tizenhat éve a Magyar Judo Szövetség elnökségi tagja az Észak-dunántúli Regionális Judo Szövetség elnökhelyettese.

Pócsföldi Gábor 1971-ben kezdett judozni az esztergomi Spartacus SE-ben Pfluger Antal edzőnél.

1990-től a Leányvári SE versenyzője, edzője.

Számos bajnoki címet szerzett, eredményei között olimpiai kerettagság is szerepel. Negyven éves judo tevékenységét a Magyar Judoért bronz fokozatával ismerte el a Magyar Judo Szövetség.

Pfluger Antalné

Április 11. az egyik legnagyobb költőnk, József Attila születésnapja. Hazánkban 1964 óta ezen a napon ünnepeljük a költészet napját. Ez alkalomból mutatja be Sárándi József a leányvári Bartl János (Bécsi út) vélhetően sokak számára ismeretlen verses kötetét.

CETLIK A PULTON Bartl János versei

Különös szeszélye az emberi sorsnak vagy egy irodalomkedvelő verselőnek, ha csak élete delén szánja rá magát, hogy csokorba kötve adja közre költeményeit. Kortársai addigra már többé-kevésbé ismeretek, némelyek díjazottak, s a szakmában elfogadott alkotók.

Bartl Jani /régi ismeretségünk okán Jani-zom őt/, jócskán kivárt verses füzeté megjelentetésével. Az a negyvenhárom líra, amiket füzetébe szerkesztett, több évtized munkájának egyberostált színvonalas eredménye. Sokhúru élet-halálképsorozatnak vélhetjük gyűjteményét, minőségben egy végtelen vers közepének, melynek darabjaira a saját stílus jellemző. Szemléletében, gondolkodás módjában: tárgyszerűség, az irónia, önirónia, humor, a groteszk, egzotikum, misztikum gazdag érzelmvilága is föllelhető. A sorolt műfaji tulajdonságok megjeleníthető eszközeinek végleteit, s árnyalatait is észlelhetik az érzékenyebb olvasók.

Bartl magatartásában rokonszenves a patrióta és a lokálpatrióta hagyományokhoz való hűsége.

Témái: a születés, a gyermek-, ifjú- és felnőttkor, a szerelmek kalandjai, a házasságba-családba ágyazódás öröme, meg-hittsége, s az egyidejű szorongás, hogy a viszonylagos harmóniát elveszítheti. Megkapó természet-, ember- és állatszeretete,

s a halálokkal történő finom gúnyolódás.

Lázgörcs című verséből idézek: „Ágyam-nál a két kaszás / kibeszélte magát / fejkvóta van lenn és fenn is, / ígértek is füt-fát, / választhatom Szent Péter esernyőjét / Lucifer parazsát. / Kedves halálok, vitatkozatok! / Fejpenz nálunk is van. / Kicsit még maradok.”

A *Szitakötő*ből is ide másolok egy humoros részletet: „csirizes csókot cserélni [be-tűrím] / nehéz ugyan / de nem lehetetlen.”

Említem a *Megáll az idő* c. lírai darab-ját. Lépre csaló slágercím, de idézi a „Búzaszentelő pléhkrisztust”-t, s a már oldalán fekvő, ledöntött Nepomuki Szent János szobrát.

A MUKI: érdektelen férfi, pasas. /Ma-gyar Nyelv Értelmező Szótára/.

Másik jelentése: MUKI = cseh város a XIV. században, ahol Nepomuki Szent János IV. Zsigmond király feleségének gyóntató papja élt. Zsigmond féltékeny a királynőre, s rá akarja bírni a papot, szegje meg fogadalmát, és mondja el, mit gyónt a királynő a gyóntatószékben. János pap nem volt hajlandó kiszolgáltatni a gyónási titkot. A király bosszúból malomkövet köttetett János nyakára és beledobta a Visztulába.

Mártíromságért Nepomuki Jánost később szentté avatták és ő lett a vizek, malmok, molnárok védőszentje. „Kiszáradt patak-víz hajt / szétszakadt malmot, / a lisztet nem ismeri / minden ereszték nyöszörög.”

Félő, egyre időszerűbb lesz a zaklatott Bartl-kép valósága.

Végezetül teljes egészében idézem Búza-szem c. kis remekét:

„Árnyékban, bokor alatt
fonott kosár henyél,
benne hagyma, szalonna,
kicsi butykos, friss kenyér.
Itt születtem tavaly,
itt lettem mag,
malomba innen utaztam,
hogy liszt legyek.
Vállán a kaszával
jön pihenő sereg.
Fáradt kaszás ledől,
marokszedő nevet,
hagymát vág,
szalonnát szeletel.
Kendőbe takarva már
csak én vagyok.
Meghúzzák a butykát,
Azután meghalok.”

le. Nem véletlen, hogy a búza- és kenyér-szentelés szakrális ünnepek. Ha a búza-szem termékeny talajra hull, kicsírázik, s megterem az ÉLET, az örök élet?

Kedves Jani, köszönöm 2005-ben kiadott verses füzeted és az indokolatlanul szerény, de igazán szép ajánlást. Remélem, időközben a Veletek történt méltánytalanságok és a testi-lelki szenvedések múltjában vannak, és versformát lelt, lel bennük az önrehabilitáló tartalom. Vagyunk még, akik örömmel olvasnánk a Cetlik a pulton folytatását.

Barátsággal és megbecsüléssel:
Sárándi József

Leányvár, 2011. II. 25. A kommunizmus áldozatainak emléknapján

A gabona, legelől a búza s a belőle készített kenyér az ember egyik legősibb elede-

FELHÍVÁS!

Kedves Leányváriak!

A Kálvária-dombon, a Kápolna környékén egy **új pihenő parkot** szeretnénk kialakítani. Tervünk megvalósításához elsősorban fa- és bozótirtásra, illetve tereprendezésre van szükség. Aki kedvet érez mindebben nekünk segítséget nyújtani, **április 17-én (vasárnap) 14 órára** várjuk a Kápolnánál, és elkezdjük a munkálatokat! Kérjük, aki jön, lehetőség szerint ehhez alkalmas eszközöket is hozzon magával (fűrész, metszőolló, kapa, gereblye...)!

A tereprendezés után szeretnénk itt padokat elhelyezni és szalonnasütő helyet kialakítani, hogy legyen egy rendezett, kellemes pihenő és találkozó helyük a falubelieknek Leányvár legmagasabb, legszebb kilátással rendelkező pontján!

Várunk minden tettre kész segítőt!

Kulturális bizottság

Tisztelt Leányváriak, kedves Olvasóink!

Az idén jóval kevesebben adták le a Leányvári Újság megrendelő szelvényét a Polgármesteri Hivatalban, mint tavaly. (Értesülésünk szerint megközelítőleg 180 fő). Az áprilisi számot még minden eddigi előfizetőnk megkapja. Ezután azonban erre már csak azoknak lesz lehetőségük, akik legkésőbb április végéig jelzik megrendelési igényüket a Hivatalban, és az 500 forintos éves hozzájárulási díjat befizetik!

Megértésüket megköszönve bízunk benne, hogy ennél több Leányvárinak fontos a helyi újság!

A szerkesztőség

A nagyhét liturgikus rendje:

Nagycsütörtök

17.30 Szentmise az utolsó vacsora emlékére

20.30 Szentségimádás

Nagypéntek:

17.00 Keresztút

17.30 Az Úr szenvedésének ünneplése

Nagyszombat

22.00 Húsvéti vigília – Körmenet

Szikora Gyula alpolgármester FOGA-DÓÓRÁT TART minden hónap első hétfőjén 18 - 19 óráig a Leányvári Művelődési Ház Könyvtárában.

Anyakönyvi hírek

Megszületett:

Adamik Marianna és Tóth András Márton fia, Dávid (2011.03.27.)

Születésnapjukat ünneplik:

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk áprilisban született polgártársainknak. Külön gratulálunk a szép kerek évfordulóhoz:

Grósz Róbertné (60)

Szabó Ferenc (60)

Molnár Lajosné (70)

Klotz Konrádné (80)

Soproni László (80)

A Leányvári Képűjság hírei:**A tervezett programok:****Április 10.**

Dél-tiroli tanulmányút az iskola tanáraival (2006)

Április 17.

Testületi ülés (2011. március 1.)

Április 24.

Dalkörtalálkozó és német mise (2011. március)

Május 8.

Kirándulás Erdélybe a 8. osztállyal (2004)

Május 15.

Nyuszi után pörögve 2011 (Táncos rendezvény)

Műsoraink áprilistól 17 órakor kezdődnek!

Május 15. után nyári szünetet tartunk. Fontosabb események esetén alkalmi közvetítések várhatók, melyek időpontjáról a Leányvári Képűjság oldalain tájékozódhatnak.

Köszönjük eddigi megtisztelő figyelmüket, szeptemberben ismét várjuk Önöket a képernyők elé!

A Képűjság szerkesztői

ASSZONYTORNA minden héten kedden a leányvári iskolában 19 - 20 óráig. Részvételi díj: 200 Ft / alkalom.

--- Impresszum ---

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung · Leányvár község lapja · Megjelenik minden hónapban · Lapzártá: minden hónap ötödikén · Kiadja: Leányvár község Polgármesteri Hivatala · Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. · Megjelenik 260 példányban · Főszerkesztő: Misik Hajnalka · Szerkesztő: Dr. Szakmár János · Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban · Hirdetések árai: egy oldal 6.000 Ft + Áfa, fél oldal 3.000 Ft + Áfa, negyed oldal 1.500 Ft + Áfa. · Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes.

Elérhetőség: leanyvariujsg@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

2011. április 12.

ISSN 2060-4874